

TOELICHTING

Algemeen

1. Inleiding

De Adviescommissie uitvoering toeslagen heeft op 14 november 2019 het interim-advies "Omzien in Verwondering"¹ en op 12 maart 2020 het eindadvies "Omzien in Verwondering 2"² uitgebracht. De Adviescommissie uitvoering toeslagen heeft in deze adviezen een voorstel gedaan voor een compensatieregeling voor ouders die deel uitmaakten van het CAF 11-onderzoek³ of van vergelijkbare (CAF-)zaken betreffende de aanspraak op kinderopvangtoeslag, of het voorschot hierop, waarin de Belastingdienst/Toeslagen institutioneel vooringenomen heeft gehandeld. De aanbevelingen van de Adviescommissie uitvoering toeslagen voor de compensatie van deze groep ouders zijn door het kabinet overgenomen. Op 28 augustus 2020 heeft het kabinet de compensatieregeling verruimd naar ouders die geen onderdeel uitmaakten van een onderzoek waarin sprake was van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen op groepsniveau, maar die bij de individuele toetsing op de aanspraak op kinderopvangtoeslag, of het voorschot hierop, zijn benadeeld door institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen.⁴

Het toekennen van een compensatie vond met ingang van 10 december 2019 plaats op grond van het beleidsbesluit Compensatieregeling CAF 11 en vanaf 27 mei 2020 op grond van zijn opvolger het Besluit Compensatieregeling CAF 11 en vergelijkbare (CAF-)zaken (Besluit Compensatieregeling). Voor het toekennen van compensatie is met ingang van 7 juli 2020 een wettelijke grondslag opgenomen in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir).⁵ In deze wettelijke grondslag is opgenomen dat in bij ministeriële regeling aan te wijzen gevallen de Belastingdienst/Toeslagen in verband met een samenstel van zijn handelingen waarbij sprake is van institutionele vooringenomenheid bij de uitvoering van de kinderopvangtoeslag volgens bij die regeling te stellen regels en binnen bij die regeling te stellen kaders, aan de belanghebbenden compensatie kan verlenen. In onderhavige ministeriële regeling, de Regeling Compensatieregeling gedupeerden institutionele vooringenomenheid Belastingdienst/Toeslagen (Regeling Compensatieregeling), zijn de hiervoor genoemde gevallen aangewezen en de hiervoor genoemde regels en kaders gesteld.

Samen met artikel 49b Awir treedt de Regeling Compensatieregeling, die terugwerkt tot en met 10 december 2019, in de plaats van het Besluit Compensatieregeling, en van zijn voorloper, de Compensatieregeling CAF 11. Met onderhavige ministeriële regeling zijn geen wijzigingen beoogd ten opzichte van genoemde beleidsbesluiten. Wel is in de Regeling Compensatieregeling opgenomen dat de Belastingdienst/Toeslagen op een verzoek tot compensatie binnen een termijn van zes maanden na ontvangst van dat verzoek op het verzoek moet besluiten en dat deze termijn eenmaal met maximaal zes maanden kan worden verlengd. In het Besluit Compensatieregeling was hiervoor geen termijn bepaald. Voorts is – in het voordeel van de ouder en in lijn met de bestaande handelswijze van de Commissie aanvullende schadevergoeding werkelijke schade⁶ – verduidelijkt dat de ouder al in aanmerking komt voor aanvullende compensatie voor de werkelijke schade als zijn werkelijke schade voor één bepaalde component hoger is dan de (normale) compensatie voor die component.

2. EU-aspecten

Aan de wijzigingen die in deze regeling zijn opgenomen, zijn geen EU-aspecten verbonden (nog **checken**).

3. Budgettaire aspecten

PM

4. Uitvoeringsgevolgen

PM

¹ Bijlage bij Kamerstukken II 2019/20, 31 066, nr. 546.

² Bijlage bij Kamerstukken II 2019/20, 31 066, nr. 608.

³ Het CAF 11-onderzoek is het onderzoek van het Combiteam Aanpak Facilitators van de Belastingdienst met zaaknummer 11.

⁴ Deze uitbreiding vond plaats via een aanpassing van het Besluit Compensatieregeling CAF 11 en vergelijkbare (CAF-)zaken.

⁵ Artikel 49b, Awir.

⁶ De commissie die is ingesteld bij de Instellingsregeling Commissie aanvullende schadevergoeding werkelijke schade

Artikelsgewijs

Inleiding

De in deze toelichting genoemde artikelen zijn de artikelen van de Regeling Compensatieregeling, tenzij anders vermeld. De in deze toelichting genoemde leden en onderdelen, zijn de leden en onderdelen van het artikel dat toelicht wordt, tenzij anders vermeld.

In de Regeling Compensatieregeling en in deze toelichting worden vier soorten compensaties van elkaar onderscheiden, namelijk:

1. de compensatie, bedoeld in artikel 6, aanhef;
2. de extra compensatie, bedoeld in artikel 14;
3. de aanvullende compensatie voor de werkelijke schade, bedoeld in artikel 17; en
4. de extra aanvullende compensatie voor de werkelijke schade, bedoeld in artikel 19.

De opbouw van de Regeling Compensatieregeling is als volgt. In artikel 1 staat de reikwijdte van de Regeling Compensatieregeling. In artikel 2 staan definities. In de artikelen 3 tot en met 5 staat hoe wordt bepaald of een ouder in aanmerking komt voor de compensaties. Vervolgens gaan de artikelen 6 tot en met 16 over de compensatie en de extra compensatie en de artikelen 17 tot en met 20 over de aanvullende compensatie voor de werkelijke schade en de extra aanvullende compensatie voor de werkelijke schade. In artikel 21 staat binnen welke termijn de Belastingdienst/Toeslagen moet besluiten op een verzoek om compensatie of aanvullende compensatie voor de werkelijke schade. Artikel 23 regelt de inwerkingtreding van de Regeling Compensatieregeling. Artikel 24 bepaalt de citeertitel van de Regeling Compensatieregeling.

Meer in detail is de opbouw van de artikelen 6 tot en met 20 als volgt. De artikelen 6 tot en met 13 gaan in op de opbouw van de compensatie. Artikel 14 bevat de opbouw van de extra compensatie. In de artikelen 15 en 16 staat hoe de compensatie en de extra compensatie worden vastgesteld. Artikelen 17 bevat de opbouw van de aanvullende compensatie voor de werkelijke schade. Artikel 18 stelt regels aan de onderbouwing van de hogere werkelijke schade bij het verzoek om aanvullende compensatie voor de werkelijke schade. Artikel 19 bevat de opbouw van de extra aanvullende compensatie voor de werkelijke schade. In artikel 20 staat hoe de aanvullende compensatie voor de werkelijke schade en de extra aanvullende compensatie voor de werkelijke schade worden vastgesteld.

Hierna volgt een toelichting per artikel.

Artikel 1. Reikwijdte

In dit artikel staat dat de Regeling Compensatieregeling uitvoering geeft aan artikel 49b Awir.

Artikel 2. Definities

In dit artikel worden enkele begrippen gedefinieerd. Hetgeen in artikel 2 gedefinieerd is, geldt ook voor de gelijklopende begrippen in onderhavige toelichting. Het gaat om de volgende begrippen (schuingedrukt) met daaronder de definitie:

Commissie aanvullende schadevergoeding werkelijke schade

De commissie die is ingesteld bij de Instellingsregeling Commissie aanvullende schadevergoeding werkelijke schade.

Commissie van onafhankelijke deskundigen

De commissie die is ingesteld bij de Instellingsregeling Commissie van onafhankelijke deskundigen CAF, vergelijkbare zaken/toeslagen en beoordeling O/GS-standpunt.

Compensaties

De compensatie, bedoeld in artikel 6, aanhef, de extra compensatie, bedoeld in artikel 14, de aanvullende compensatie voor de werkelijke schade, bedoeld in artikel 17 en de extra aanvullende compensatie voor de werkelijke schade, bedoeld in artikel 19.

Institutioneel vooringenomen neerwaarts correctiebesluit

Een neerwaarts correctiebesluit als direct gevolg van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen bij de vaststelling van het neerwaartse correctiebesluit.

Neerwaarts correctiebesluit

Het besluit om de aanspraak op kinderopvangtoeslag te verminderen of niet toe te kennen, met inbegrip van het besluit tot stopzetting van het voorschot, dat geformaliseerd is via een beschikking tot vaststelling als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, Awir.

Opwaarts correctiebesluit

Het besluit om de aanspraak op kinderopvangtoeslag te verhogen dat geformaliseerd is via een beschikking tot vaststelling als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, Awir, nadat een neerwaarts correctiebesluit genomen is.

Ouder

Ouder als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, Wet kinderopvang die de kinderopvangtoeslag heeft aangevraagd voor het jaar waar het institutioneel vooringenomen neerwaartse correctiebesluit betrekking op heeft. In sommige artikelen wordt het begrip ouder nader gepreciseerd. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn als een artikel enkel betrekking heeft op een ouder zoals hiervoor gedefinieerd die een aanvraag voor compensatie heeft gedaan of die bezwaar heeft gemaakt tegen een beschikking.

Wet

Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir).

Artikel 3. Doelgroep compensaties

Dit artikel definieert welke ouders in aanmerking komen voor compensaties. Een uitzondering op de in artikel 3 gedefinieerde doelgroep is opgenomen in artikel 4.

Op grond van artikel 3 verleent de Belastingdienst/Toeslagen compensaties aan de ouder bij wie bij de vaststelling van een of meerdere neerwaartse correctiebesluiten in een of meerdere jaren sprake is geweest van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen.

In artikel 5 staat hoe bepaald wordt of een ouder tot de doelgroep voor de compensaties behoort.

Artikel 4. Ernstige onregelmatigheid

Eerste lid

Op grond van het eerste lid verleent de Belastingdienst/Toeslagen, in afwijking van artikel 3, geen compensaties als sprake is van een ernstige onregelmatigheid die aan de ouder toerekenbaar is.

Tweede lid

In het tweede lid is opgenomen in welke situaties sprake is van een ernstige onregelmatigheid die aan de ouder toerekenbaar is. Van een ernstige onregelmatigheid die aan de ouder toerekenbaar is, is sprake als blijkt dat de ouder evident geen aanspraak op kinderopvangtoeslag had in het berekeningsjaar waar het neerwaartse correctiebesluit betrekking op heeft of als de ouder na verzoeken om informatie of inlichtingen als bedoeld in artikel 18, eerste lid, Awir of na het maken van een afspraak geen reactie heeft gegeven, niet op ingeplande afspraken is verschenen en ook geen bezwaar heeft gemaakt tegen de neerwaartse correctiebesluiten van de Belastingdienst/Toeslagen.

Derde lid

Als de Belastingdienst/Toeslagen het voornemen heeft geen compensaties te verlenen vanwege een ernstige onregelmatigheid die aan de ouder toerekenbaar is, dan wordt dit voorgenomen besluit voorgelegd aan de commissie van onafhankelijke deskundigen. Het oordeel van deze commissie over dit voorgenomen besluit is voor de Belastingdienst/Toeslagen leidend.

Artikel 5. Beoordeling institutionele vooringenomenheid

Inleiding

Voor de beoordeling van de doelgroep, bedoeld in artikel 3, is het van belang te beoordelen of in een groepsgewijs onderzoek op groepsniveau of bij de vaststelling een neerwaarts correctiebesluit op het niveau van een individuele ouder sprake is geweest van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen. Met de bewoording "institutionele vooringenomenheid van de

Belastingdienst/Toeslagen" wordt geen afwijkende betekenis beoogd ten opzichte van de bewoordingen "institutioneel vooringenomen handelwijze van de Belastingdienst/Toeslagen" en "waarin op vergelijkbare wijze als in het CAF 11-onderzoek sprake is geweest van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen" die ook wel voorkomen in het Besluit Compensatieregeling. De precisering "op vergelijkbare wijze als in het CAF 11-onderzoek" volgt uit de in het tweede lid opgenomen kenmerken aan de hand waarvan de Belastingdienst/Toeslagen beoordeelt of in een groepsgewijs onderzoek op groepsniveau of bij de vaststelling een neerwaarts correctiebesluit op het niveau van een individuele ouder (op een vergelijkbare wijze als in het CAF 11-onderzoek) sprake is geweest van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen.

Eerste lid

De Belastingdienst/Toeslagen beoordeelt of in een groepsgewijs onderzoek op groepsniveau of bij de vaststelling een neerwaarts correctiebesluit op het niveau van een individuele ouder sprake is geweest van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen aan de hand van de in het tweede lid opgenomen kenmerken. Hierbij gaat het niet om de optelsom van deze kenmerken of het afzonderlijk aanwezig zijn daarvan, maar om het in samenhang voorkomen daarvan in een groepsgewijs onderzoek op groepsniveau of bij de vaststelling een neerwaarts correctiebesluit op het niveau van een individuele ouder. De afwezigheid van een kenmerk betekent niet dat er geen sprake is van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen evenmin als dat de aanwezigheid van meerdere kenmerken per definitie institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen betekent.

Tweede lid

In dit lid worden de in het eerste lid bedoelde kenmerken opgenomen. Deze kenmerken zijn

- een collectieve stopzetting van de kinderopvangtoeslag zonder een voorafgaande individuele beoordeling die dit rechtvaardigde;
- het breed uitvragen van gegevens en inlichtingen als bedoeld in artikel 18 Awir bij de ouder over een of meerdere jaren;
- een zerotolerance-onderzoek naar fouten, tekortkomingen en ontbrekende bewijsstukken met soms of veelal een tweede controle wanneer bij eerste lezing geen grond voor een neerwaarts correctiebesluit was gevonden;
- het niet nader uitvragen van informatie bij een gebleken tekortkoming in de door de ouder verstrekte bewijsstukken; en
- het nemen van een neerwaarts correctiebesluit bij de minste of geringste onregelmatigheid in de door de ouder verstrekte bewijsstukken.

Deze kenmerken sluiten aan bij de door de Adviescommissie uitvoering toeslagen geformuleerde kenmerken in haar adviesrapporten⁷. Voor een deel is ook de terminologie van die adviescommissie overgenomen. Zo wordt met een zerotolerance-onderzoek, conform de beschrijving van die adviescommissie, een aanpak bedoeld waarbij op excessieve wijze strikt werd gehandhaafd, vanuit de gedachte dat iedere gebleken overtreding of onregelmatigheid een indicatie was van stelselmatig misbruik of fraude.

Discriminatie van de Belastingdienst/Toeslagen kan de oorzaak zijn dat een of meer van de genoemde kenmerken zich hebben voorgedaan. Op deze wijze kan discriminatie hebben geleid tot institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen (check DGBD).

Derde lid

Als de Belastingdienst/Toeslagen het voornemen heeft te oordelen dat in een groepsgewijs onderzoek op groepsniveau of bij de vaststelling van een neerwaarts correctiebesluit op het niveau van een individuele ouder geen sprake is geweest van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen, dan wordt dit voornemen voorgelegd aan de commissie van onafhankelijke deskundigen. Het oordeel van deze commissie over dit voornemen is voor de Belastingdienst/Toeslagen leidend.

In het Besluit Compensatieregeling zijn beoordelingsprocedures opgenomen voor onderzoeken die door de Adviescommissie uitvoering toeslagen zijn aangemerkt als mogelijk of waarschijnlijk vergelijkbaar met het CAF 11-onderzoek, waarbij voor mogelijk vergelijkbare onderzoeken een andere procedure geldt dan voor waarschijnlijk vergelijkbare onderzoeken. Aangezien de

⁷ Interimadvies Omzien in verwondering van 14 november 2019 (bijlage bij Kamerstukken II 2019/20, 31 066, nr. 546) en Eindadvies Omzien in verwondering 2 van 12 maart 2020 (bijlage bij Kamerstukken II 2019/20, 31 066, nr. 608).

Belastingdienst/Toeslagen inmiddels in al deze onderzoeken inmiddels heeft geoordeeld dat in deze onderzoeken sprake is geweest van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen op groepsniveau, is de beoordelingsprocedure niet meer relevant voor het recht op compensaties voor ouders. Daarom is ervoor gekozen om deze beoordelingsprocedures niet op te nemen in de Regeling Compensatieregeling.

Vierde lid

Als de Belastingdienst/Toeslagen oordeelt dat in een groepsgewijs onderzoek op groepsniveau sprake is geweest van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen, dan wordt verondersteld dat bij de ouders die deel uitmaakten van dat onderzoek bij de ⁸vaststelling van neerwaartse correctiebesluiten als gevolg van ⁹dat onderzoek sprake is geweest van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen. Daarmee behoort een ouder die deel uitmaakte van een dergelijk onderzoek ook tot de doelgroep, bedoeld in artikel 3, als niet expliciet is vastgesteld dat bij de vaststelling van de kinderopvangtoeslag voor de desbetreffende ouder sprake is geweest van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen. Ouders die deel uitmaakten van een groepsgewijs onderzoek ten aanzien waarvan de Belastingdienst/Toeslagen oordeelt dat sprake is geweest van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen op groepsniveau ontvangen van de Belastingdienst/Toeslagen een mededeling dat zij mogelijk voor compensaties in aanmerking komen.

Artikel 6. Componenten compensatie

In dit artikel is opgenomen dat de compensatie bestaat uit een geldbedrag en dat de compensatie is opgebouwd uit de volgende componenten:

- compensatie voor neerwaartse correctiebesluiten;
- compensatie voor veronderstelde immateriële schade;
- compensatie voor veronderstelde materiële schade;
- compensatie voor invorderingskosten;
- compensatie voor proceskosten; en
- rentevergoeding voor de niet eerder ontvangen kinderopvangtoeslag.

De hoogte van de compensatie is de optelsom van de bedragen voor de verschillende componenten. Het bedrag van de compensatie wordt in bepaalde situaties verminderd (zie artikel 13) of herzien (zie artikel 49b, tweede en derde lid, Awir).

In de artikelen 7 tot en met 12 zijn de hiervoor vermelde componenten nader beschreven. Aanvullend op de compensatie is er de extra compensatie, bedoeld in artikel 14, de aanvullende compensatie voor de werkelijke schade, bedoeld in artikel 17 en de extra aanvullende compensatie voor de werkelijke schade, bedoeld in artikel 19.

Artikel 7. Compensatie voor neerwaartse correctiebesluiten

De compensatie voor neerwaartse correctiebesluiten is het bedrag waarmee het voorschot of de aanspraak van de ouder op kinderopvangtoeslag is stopgezet of neerwaarts is gecorrigeerd als direct gevolg van institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen bij de vaststelling van de neerwaartse correctiebesluiten. Het gaat bij deze compensatie niet om het herzien van beschikkingen tot vaststelling. Het betreft dus niet het alsnog uitkeren van de kinderopvangtoeslag voor de betreffende berekeningsjaren, maar om een compensatie voor de neerwaartse correctiebesluiten.

Artikel 8. Compensatie voor veronderstelde immateriële schade

De compensatie voor veronderstelde immateriële schade betreft een vergoeding voor veronderstelde stress, ongemak en onzekerheid waarmee de ouder is geconfronteerd in de (lange) tijd die is verstreken vanaf het eerste institutioneel vooringenomen neerwaartse correctiebesluit. De compensatie voor veronderstelde immateriële schade bedraagt per ouder (dus ongeacht het aantal gecorrigeerde berekeningsjaren) € 500 voor ieder half jaar dat is verstreken tussen het eerste institutioneel vooringenomen neerwaartse correctiebesluit en de dagtekening van de eerste beschikking, bedoeld in artikel 20, tweede lid, waarmee de compensatie, bedoeld in artikel 6, aanhef, wordt vastgesteld, waarbij het aantal halve jaren naar boven wordt afgerond op halve jaren. De compensatie voor veronderstelde immateriële schade bedraagt maximaal het bedrag van de compensatie voor neerwaartse correctiebesluiten, bedoeld in artikel 7.

⁸ Eindadvies Omzien in verwondering 2 van 12 maart 2020 van de Adviescommissie uitvoering toeslagen (bijlage bij Kamerstukken II 2019/20, 31066, nr. 608).

⁹ Eindadvies Omzien in verwondering 2 van 12 maart 2020 van de Adviescommissie uitvoering toeslagen (bijlage bij Kamerstukken II 2019/20, 31066, nr. 608).

Artikel 9. Compensatie voor veronderstelde materiële schade

De compensatie voor veronderstelde materiële schade betreft een vergoeding voor veronderstelde materiële schade die is ontstaan door de institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen. De compensatie voor veronderstelde materiële schade bedraagt 25% van de compensatie voor neerwaartse correctiebesluiten, bedoeld in artikel 7.

Artikel 10. Compensatie voor invorderingskosten

De compensatie voor invorderingskosten is het bedrag van door de ouder betaalde bedragen van door de Belastingdienst/Toeslagen aan de ouder in rekening gebrachte kosten met betrekking tot invorderingshandelingen naar aanleiding van institutioneel vooringenomen neerwaartse correctiebesluiten. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om kosten die in rekening zijn gebracht en door de ouder betaald zijn voor aanmaningen en dwangbevelen en de invorderingsrente die is gerekend en betaald. Als dwanginvordering heeft geleid tot gedwongen verkoop van bezittingen van de ouder, kan de ouder mogelijk om een aanvullende compensatie voor de werkelijke schade als bedoeld in artikel 17 verzoeken.

Artikel 11. Compensatie voor proceskosten

De compensatie voor proceskosten betreft een forfaitaire vergoeding voor de kosten van beroepsmatig verleende bijstand in verband met neerwaartse correctiebesluiten, voor zover de verleende rechtsbijstand geen betrekking heeft op het verkrijgen van compensaties. Indien de ouder kosten heeft gemaakt voor beroepsmatig verleende rechtsbijstand met betrekking tot de kinderopvangtoeslag over de berekeningsjaren waarop de institutioneel vooringenomen neerwaartse correctiebesluiten betrekking hebben, bedraagt de compensatie voor proceskosten de forfaitaire proceskostenvergoeding die wordt vastgesteld op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht, waarbij een wegingsfactor van 2 (gewicht van de zaak: zeer zwaar) wordt toegepast en waarbij wordt aangenomen dat geen sprake is van samenhangende zaken met betrekking tot de institutioneel vooringenomen neerwaartse correctiebesluiten en de daaruit volgende invordering, verminderd met een eerder ontvangen bedrag of nog te ontvangen bedrag aan proceskostenvergoeding. Indien de ouder geen kosten heeft gemaakt voor door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand met betrekking institutioneel vooringenomen neerwaartse correctiebesluiten, is de compensatie voor proceskosten nihil.

Artikel 12. Rentevergoeding voor de gemiste kinderopvangtoeslag

De rentevergoeding voor de gemiste kinderopvangtoeslag is de rente die met overeenkomstige toepassing van artikel 27 Awir wordt berekend over de compensatie voor neerwaartse correctiebesluiten, bedoeld in artikel 7.

Artikel 13. Vermindering compensatie

Inleiding

In de eerste drie leden wordt beschreven in welke situaties en met welk bedrag de compensatie, bedoeld in artikel 6, aanhef, of de rentevergoeding voor de gemiste kinderopvangtoeslag, bedoeld in artikel 12, verminderd wordt. Hierbij gaat het, in de context van de Regeling Compensatieregeling, telkens om situaties die zien op kinderopvangtoeslag over berekeningsjaren waarop de compensatie, bedoeld in artikel 6, aanhef, betrekking heeft. Voor de zekerheid wordt dit in het vierde lid bepaald. De verminderingen op grond van het eerste tot en met derde lid vinden plaats voordat de compensatie, bedoeld in artikel 6, aanhef, op grond van artikel 16 wordt vastgesteld. Na het vaststellen van die compensatie zijn er nog situaties waarin de vastgestelde compensatie herzien kan worden. Deze situaties zijn opgenomen in artikel 49b, tweede en derde lid, Awir.

Eerste lid

Als de ouder een terugvordering kinderopvangtoeslag als gevolg van een institutioneel vooringenomen neerwaarts correctiebesluit niet of niet volledig heeft betaald, vermindert de Belastingdienst/Toeslagen de compensatie, bedoeld in artikel 6, aanhef, met dit nog niet betaalde bedrag en verlaagt de Belastingdienst/Toeslagen het bedrag van de terugvordering met het bedrag van die vermindering.

Tweede lid

Als de ouder een opwaarts correctiebesluit heeft ontvangen, bijvoorbeeld naar aanleiding van bezwaar en beroep van de ouder, vermindert de Belastingdienst/Toeslagen ten eerste de compensatie, bedoeld in artikel 6, aanhef, met het bedrag waarmee de tegemoetkoming op grond

van dat opwaartse correctiebesluit is verhoogd, met dien verstande dat de vermindering maximaal het bedrag van de compensatie voor de neerwaartse correctiebesluiten, bedoeld in artikel 7, bedraagt. Ten tweede vermindert de Belastingdienst/Toeslagen dan de rentevergoeding voor de gemiste kinderopvangtoeslag, bedoeld in artikel 12, met de rente die is vergoed op grond van het opwaartse correctiebesluit.

Derde lid

De Belastingdienst/Toeslagen vermindert de compensatie, bedoeld in artikel 6, aanhef, met het bedrag waarmee compensatie op grond van artikel 49b, eerste lid, vierde zin, Awir achterwege blijft. In die vierde zin is opgenomen dat de compensatie achterwege blijft voor zover op andere wijze in een vergoeding of tegemoetkoming ter zake is of wordt voorzien.

Vierde lid

Dit lid wordt verduidelijkt dat de eerste drie leden alleen toepassing vinden voor zover de in die leden beschreven situaties betrekking hebben op de kinderopvangtoeslag over het berekeningsjaar waarop de compensatie betrekking heeft.

Artikel 14. Extra compensatie

De Belastingdienst/Toeslagen kent aan de ouder een extra compensatie toe van 1% van het bedrag van de compensatie, bedoeld in artikel 6, aanhef. Ter verduidelijking is in dit artikel opgenomen dat het gaat om het bedrag van de compensatie na aftrek van de verminderingen, bedoeld in artikel 13. De extra compensatie wordt toegekend als een forfaitaire compensatie voor de mogelijke gevolgen van een vermogenstoename door de compensatie. Een voorbeeld van een mogelijk gevolg is een hogere vermogensrendementsheffing in box 3 van de inkomstenbelasting. Een ander voorbeeld van een mogelijk gevolg is een lagere aanspraak op toeslagen als gevolg van een toename van het toetsingsinkomen. De toename van het toetsingsinkomen kan het gevolg zijn van een hoger belastbaar inkomen uit sparen en beleggen als bedoeld in artikel 2.3 van de Wet inkomstenbelasting 2001 als gevolg van een hoger box 3-vermogen. De extra compensatie hoeft niet te worden aangevraagd. Toekenning van dit bedrag maakt deel uit van de beschikking, bedoeld in artikel 16, eerste lid. Los van de extra compensatie bestaat er ook een regeling voor een tijdelijke vermogenstoetsuitzondering in gevallen waarin een ouder door een of meerdere compensaties de vermogensgrens van de zorgtoeslag, de huurtoeslag of het kindgebonden budget overschrijdt. Deze regeling is met ingang van 1 januari 2021, deels met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2020, opgenomen in artikel 9quater, Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Daarnaast is in artikel 7, onderdeel p, Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ, voor de compensaties een vrijlating opgenomen zodat deze compensaties geen invloed hebben op het recht op algemene bijstand.

Artikel 15. Vooraankondiging (extra) compensatie

Eerste lid

De Belastingdienst/Toeslagen berekent het voorlopige bedrag van de compensatie, bedoeld in artikel 6, aanhef, rekening houdende met de verminderingen, bedoeld in artikel 13, en de extra compensatie, bedoeld in artikel 14, en informeert de ouder hierover schriftelijk door middel van een vooraankondiging.

Tweede lid

De Belastingdienst/Toeslagen wijst de ouder in de vooraankondiging ook op de mogelijkheid om een verzoek voor aanvullende compensatie voor de werkelijke schade in te dienen. De Belastingdienst/Toeslagen heeft dit echter niet gedaan bij ouders die deel uitmaakten van het CAF 11-onderzoek. Ouders die van dit onderzoek deel uitmaakten zijn buiten de vooraankondiging om geïnformeerd over deze mogelijkheid. **GRAAG CHECK DGBD**

Derde lid

De Belastingdienst/Toeslagen betaalt het in de vooraankondiging opgenomen bedrag uit op het bij de Belastingdienst/Toeslagen bekende rekeningnummer van de ouder.

Vierde lid

De ouder kan binnen zes weken na dagtekening van de vooraankondiging zijn zienswijze hierop geven.

Artikel 16. Vaststelling (extra) compensatie

Eerste lid

De Belastingdienst stelt na het verstrijken van de termijn van zes weken, bedoeld in artikel 15, vierde lid, het bedrag van de compensatie, bedoeld in artikel 6, aanhef, en de extra compensatie, bedoeld in artikel 14, vast bij beschikking. Die termijn van 6 weken is de termijn waarbinnen de ouder die de vooraankondiging, bedoeld in artikel 15, ontvangen heeft, zijn zienswijze op die vooraankondiging kan geven.

Tweede lid

De Belastingdienst/Toeslagen betaalt het bedrag, bedoeld in het eerste lid, uit op het bij de Belastingdienst/Toeslagen bekende rekeningnummer van de ouder voor zover het niet reeds naar aanleiding van de vooraankondiging, bedoeld in artikel 15, eerste lid, is uitbetaald.

Artikel 17. Aanvullende compensatie voor de werkelijke schade

Inleiding

De ouder die recht heeft op compensatie als bedoeld in artikel 6, aanhef, komt in aanmerking voor aanvullende compensatie voor de werkelijke schade indien zijn werkelijke schade als gevolg van de institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen ten aanzien van minimaal een van de componenten, bedoeld in artikel 6, hoger is dan de compensatie voor die component(en) op grond van artikel 6. Onder schade valt bijvoorbeeld schade die is ontstaan door gedwongen verkoop van bezittingen als gevolg van dwanginvordering door de Belastingdienst/Toeslagen. Een ander voorbeeld van schade betreffen de aan de ouder in rekening gebrachte bedragen voor door een derde (beroepsmatig) verleende bijstand. Naast de juridische proceshandelingen in een gerechtelijke procedure over de kinderopvangtoeslag kan het daarbij gaan om de betaalde bedragen voor het daarbuiten door een bijstandsverlener begeleiden van de ouder bij het halen van zijn recht (met inachtneming van de al verleende forfaitaire vergoedingen).

Eerste lid

In het eerste lid wordt de hoogte van de aanvullende compensatie voor de werkelijke schade bepaald. De aanvullende compensatie voor de werkelijke schade is het bedrag waarmee de werkelijke schade met betrekking tot een of meerdere componenten als bedoeld in artikel 6 het bedrag aan compensatie dat de ouder op grond van artikel 6 voor die componenten ontvangt, overschrijdt. Een ouder heeft dus al recht op aanvullende compensatie voor de werkelijke schade als de werkelijke schade van één van de componenten, bedoeld in artikel 6, hoger is dan de compensatie voor die component. Dat de ouder voor een andere component wellicht juist een hogere compensatie krijgt dan zijn werkelijke schade met betrekking tot die component, doet daar niets aan af.

Tweede lid

Bij het bepalen van de werkelijke schade worden alleen kosten alleen in aanmerking genomen als het in de gegeven omstandigheden redelijk is geweest om die kosten te maken en die kosten naar hun omvang redelijk zijn.

Artikel 18. Onderbouwing hogere werkelijke schade

Eerste lid

De ouder die om aanvullende compensatie voor de werkelijke schade als bedoeld in artikel 17 verzoekt, maakt bij dat verzoek aannemelijk dat, en in welke mate, hij recht heeft op die aanvullende compensatie voor de werkelijke schade.

Tweede lid

Bij het verzoek, bedoeld in het eerste lid, verschaft de ouder informatie waarmee, met toepassing van het civielrechtelijke schadevergoedingsrecht, aannemelijk is dat, en in welke mate, sprake is van aanvullende schade en dat die schade het gevolg is van een institutionele vooringenomenheid van de Belastingdienst/Toeslagen.

Artikel 19. Extra aanvullende compensatie voor de werkelijke schade

De Belastingdienst/Toeslagen kent aan de ouder een extra aanvullende compensatie voor de werkelijke schade toe van 1% van het bedrag van de aanvullende compensatie voor de werkelijke schade, bedoeld in artikel 17. De extra aanvullende compensatie voor de werkelijke schade wordt toegekend als een forfaitaire compensatie voor de mogelijke gevolgen van een vermogenstoename door die aanvullende compensatie voor de werkelijke schade. Voor voorbeelden hiervan en voor andere regelingen om nadelige gevolgen van de vermogenstoename weg te nemen, wordt

verwezen naar de toelichting op artikel 14. De extra aanvullende compensatie voor de werkelijke schade hoeft niet te worden aangevraagd. Toekenning van dit bedrag maakt deel uit van de beschikking, bedoeld in artikel 20, tweede lid.

Artikel 20. Vaststelling (extra) aanvullende compensatie voor de werkelijke schade

Eerste lid

De Belastingdienst/Toeslagen legt het verzoek om aanvullende compensatie voor de werkelijke schade voor advies voor aan de commissie aanvullende schadevergoeding werkelijke schade. Het advies van deze commissie over dit verzoek is voor de Belastingdienst/Toeslagen leidend bij het besluit op het verzoek.

Tweede lid

De Belastingdienst/Toeslagen besluit – in lijn met het advies van de commissie aanvullende schadevergoeding werkelijke schade – op het verzoek om aanvullende compensatie voor de werkelijke schade bij beschikking.

Derde lid

De Belastingdienst/Toeslagen betaalt het in de beschikking, bedoeld in het tweede lid, vermelde bedrag aan aanvullende compensatie voor de werkelijke schade als bedoeld in artikel 17 en extra aanvullende compensatie voor de werkelijke schade als bedoeld in artikel 19 uit op het bij de Belastingdienst/Toeslagen bekende rekeningnummer van de ouder.

Artikel 21. Besluittermijn Belastingdienst/Toeslagen

De Belastingdienst/Toeslagen besluit op een verzoek als bedoeld in artikel 49b, eerste lid, Awir (verzoek om een of meerdere compensaties) binnen een termijn van zes maanden na ontvangst van dat verzoek. Deze termijn kan eenmaal met maximaal zes maanden worden verlengd. Indien de ouder meerdere verzoeken doet op verschillende data, bijvoorbeeld eerst een verzoek om compensatie als bedoeld in artikel 6, aanhef, en op een later moment een verzoek om aanvullende compensatie voor de werkelijke schade als bedoeld in artikel 17, dan gelden de in artikel 21 opgenomen termijnen voor ieder verzoek afzonderlijk.

Artikel 22. Bezwaar

Eerste lid

Indien de ouder bezwaar maakt tegen het besluit, bedoeld in artikel 21, dan brengt een bezwaarschriftenadviescommissie als bedoeld in artikel 7:13 Algemene wet bestuursrecht advies uit over het beslissen op dit bezwaar.

Tweede lid

De Belastingdienst/Toeslagen weegt het advies, bedoeld in het derde lid, zwaar mee in zijn uitspraak op het bezwaar, bedoeld in het derde lid. Daardoor zal de Belastingdienst/Toeslagen dit advies in de regel volgen. Indien de Belastingdienst/Toeslagen beslist af te wijken van dit advies, wordt in die beslissing, conform artikel 7:13, zevende lid, Algemene wet bestuursrecht, de reden voor die afwijking vermeld en wordt het advies met de beslissing meegezonden.

Artikel 23. Inwerkingtreding

In artikel 49b, eerste lid, laatste zin, Awir is de bevoegdheid opgenomen om aan deze ministeriële regeling terugwerkende kracht toe te kennen naar een datum voor inwerkingtreding van de delegatiegrondslag. In artikel 23 wordt geregeld dat de Regeling Compensatieregeling met terugwerkende kracht tot en met 10 december 2019 in werking treedt. Dit is de datum waarop de Compensatieregeling CAF 11, de voorloper van het Besluit Compensatieregeling, in werking is getreden.

Artikel 24. Citeertitel

In dit artikel wordt de citeertitel van onderhavige regeling geregeld. Op grond van dit artikel kan deze regeling worden aangehaald als Regeling Compensatieregeling gedupeerden institutionele vooringenomenheid Belastingdienst/Toeslagen.

De Staatssecretaris van Financiën,

Alexandra C. van Huffelen